

Teatrul muncitoresc în viața spirituală a marilor platforme industriale

Teatrul muncitoresc a devenit o realitate pregnantă în peisajul artistic al Bucureștiului. Șase teatre muncitorești, înființate pe mari platforme industriale ale Capitalei — „23 August”, Pipera, Grivița Roșie, Întreprinderea de confecții și tricotaje, Semănătoarea și Măgurele — au prezentat spectacole și în stagiunea trecută; în pragul celei de-a două stagiuni, teatrele muncitorești se consolidează, pentru a răspunde cât mai bine menirii lor. Teatrele profesioniste — Mic, „Notara”, Național, „Bulandra”, Giulești, de Comedie — dau un sprijin efectiv, pe multiple planuri, acestor tinere instituții, contribuind astfel la realizarea unuia dintre țelurile Festivalului național „Cîntarea României”: ridicarea nivelului calitativ al artei amatoare, consolidarea sprijinului dat de arta profesionistă mișcării artistice de mase.

În acest context, trebuie privită deschiderea noii stagiuni a teatrelor muncitorești din Capitală. Au fost reluate vechile spectacole, care s-au bucurat de succes atît din partea publicului cît și a presei de specialitate, s-au prezentat premiere noi; alte spectacole sînt în pregătire. Deschiderea stagiunii 1980—1981 a avut loc la Teatrul muncitoresc de la Măgurele, cu un colocviu care a reunit creatori din teatrele muncitorești și din cele profesioniste care le îndrumă direct, pe tema, cu adînci semnificații, „Teatrul muncitoresc în viața spirituală a marilor platforme industriale”. Colocviul — desfășurat în amfiteatrul facultății de fizică — a fost condus de actorul Ion Besoiu, președintele comitetului oamenilor muncii de la Teatrul „Bulandra” — teatru care patronează tinăra instituție artistică de la Măgurele.

„Teatrul muncitoresc — a spus Ion Besoiu — este menit să satisfacă într-un mod superior cerințele de ordin spiritual. Ideea de bază în activitatea teatrului muncitoresc trebuie să fie permanența. Deci, teatrul muncitoresc să albe stagiune permanentă, colectiv de actori încheat, portofoliu de spectacole, ca orice teatru de sine-stătător. În ceea ce ne privește, vom da tot sprijinul teatrului muncitoresc de la Măgurele, asigurînd spectacole de înaltă ținută artistică, contribuind la prestigiul acestor noi instituții de cultură, spre a împlini astfel dorința de frumos a celor ce muncesc și învață în această mare zonă a Capitalei”.

D. D. Neleanu, regizor la Teatrul Mic, directorul artistic al Teatrului muncitoresc „23 August”: „Teatrul nostru este primul înființat în Capitală. Am prezentat două premiere și acum o pregătim pe cea de-a treia, cu piesa Bună seara, Maria de Emil Poenaru. Lucrînd, deci, în cel mai „vechi” teatru muncitoresc, pot spune că el a devenit un factor principal al activității culturale de mase în marca zonă industrială „23 August”. La spectacolele noastre — au fost 16 la număr — au venit mulți spectatori, și putem spune că avem un renume, că am început să ne făurim o tradiție. Repertoriul teatrului muncitoresc trebuie să albe ca principiu de bază calitatea. Vom alege și prezenta acele piese românești care au puternice valențe educative și sînt inspirate din realitatea noastră cotidiană. De asemenea, ne propunem să organizăm schimburi de experiență și de spectacole cu celelalte teatre muncitorești din Capitală și chiar din provincie, cînd va fi cazul; activitatea trebuie să fie competitivă. Actorii amatori să fie puși în situația de a-și îmbunătăți tehnica. În acest scop, ne propunem să înființăm un fel de școală a actorului amator. Avem sprijinul deplin al factorilor de răspundere politică din sectorul 3 și din conducerea întreprinderilor de pe platformă. Teatrul muncitoresc — o idee generoasă care s-a materializat, a prins rădăcini și se perfecționează neconținut — a devenit o necesitate culturală a celor ce muncesc și trăiesc în această parte a Bucureștiului”.

Petre Popescu, regizor la Teatrul „Bulandra”, director artistic al Teatrului muncitoresc de la Măgurele: „Teatrul „Bulandra”, din colectivul căruia fac parte, se simte onorat să patroneze acest teatru muncitoresc. Fiindcă ne aflăm înă la început de drum, ne preocupăm, în primul rînd, de alcătuirea unui repertoriu adecvat. Ne gîndim la piese ancorate în realitatea timpului nostru, inspirate din viața de aici, de pe platforma Măgurele. Vom invita dramaturgi care să se familiarizeze, să cunoască bine viața de la noi. Desigur, vom stimula și creația amatorilor. Un cenaclu de dramaturgie, la Măgurele, sînt sigur că ar da rezultate în direcția dorită. Vom juca, desigur, piese diferite, din creația dramaturgilor actuali, dar o piesă inspirată din preocupările locale, dintr-o realitate cunoscută, va fi mai bine înțeleasă și de către actorii amatori, și de către public. Se mai pune,

apol, problema vieții spectacolelor noastre. După prezentarea lor de câteva ori, în fața publicului din Măgurele, ne gândim să le prezentăm și pe scenele altor teatre muncitorești, și poate chiar în turnee. Ar fi păcat ca un spectacol bun, la care se muncește atât de mult, să nu fie ajutat să trăiască. Cu cât un spectacol va fi în fața mai mult, cu atât va fi un stimulent și totodată o răsplătă binemeritată pentru munca, pasiunea și talentul amatorilor. În perspectivă, vom lărgi colectivul de actori amatori, îi vom ajuta să dobîndească măiestrie; totodată, vom forma regizori și scenografi dintre amatori, precum și personal tehnic de scenă — sonorizatori, regizori tehnici, electricieni — ca pentru un teatru de sine stătător, cu activitate permanentă”.

Profesoara Marina Creci, artistă amatoare: „M-a impresionat puternic posibilitatea ce mi s-a creat de a juca pe o scenă adevărată, de a trece dincolo de cortină, în lumea fascinantă a artei actorului. Cîți dintre noi nu visăm așa ceva... Dar nu e chiar atât de simplu: una e să citești un text dramatic, și alta, să-l spui pe scenă. Drumul de la personajul literar pînă la cel ce trăiește pe scenă mi s-a părut foarte greu; dar a fost, pentru mine, un drum miraculos. Toate eforturile pe care le-am făcut pe acest drum, pînă la cristalizarea personajului — repetiții, exerciții, muncă și iar muncă — mi-au fost răsplătite din plin, cînd mi-am dat seama că personajul trăiește așa cum l-au vrut autorul și regizorul. Avem norocul să ne bucurăm de îndrumarea unui regizor foarte bun, care ne-a ajutat să realizăm o deplină concordanță între gândire și mișcare, care ne-a insuflat permanent încredere în noi, în posibilitățile noastre. La rîndul nostru, trebuie să depunem multă muncă, să dăm dovadă de seriozitate și disciplină, să gîndim. Dar împlinirile, din această conlucrare, vor fi tot mai mari, spre bucuria noastră și a celor care ne urmăresc din

sală, și cărora le este închinat devota-
mentul nostru”.

Ing. Ioan Dinulescu, actor amator: „Nu dorința de divertisment ne determină să jucăm teatru, el pasiunea pentru actul artistic. Este, dacă vrei, o atitudine față de viață. Scopul nostru este să recreăm, prin artă, lumea inconjurătoare, să ne înțelegem mai bine pe noi înșine. Iată de ce socotesc teatrul muncitoresc ca o necesitate spirituală, o formă de cunoaștere. Artă ne ajută să ne formăm personalitatea. În afară de teatru — care acum s-a împlintat în viața noastră — ar mai trebui să avem și cercuri de pictură, un cînaclu de poezie, chiar de dramaturgie. Așa ne vom lărgi orizontul spiritual”.

Ing. Cornel Minu, actor amator: „Sîntem, în echipa de actori amatori, oameni de profesii și cu preocupări diferite, uniți de pasiunea pentru teatru, pentru frumos. Teatrul nostru muncitoresc, care beneficiază de sprijinul competent și plin de dăruire al Teatrului „Bulandra”, se înscrie ca una dintre formele de perfecționare spirituală generate de Festivalul național „Cîntarea României”. Vom face totul ca, la cea de-a treia ediție a acestui Festival, Teatrul muncitoresc de la Măgurele să fie o prezență activă. Sîntem un colectiv tînăr, dar avem multă ambiție de a învăța, de a ne perfecționa. Vom lucra cu regizorii și actorii de la „Bulandra”, vom urmări spectacole, vom face schimburi de experiență cu alte teatre muncitorești din Capitală. Prin tot ce facem, căutăm să dăm consistență actului de cultură la care sîntem părtași direcți”.

După ce au avut loc aceste discuții, ce au prefăcut deschiderea stagiunii teatrelor muncitorești din Capitală, teatrul-gazdă a prezentat spectacolul *Simbătă la Veritas* de M. R. Iacoban, în fața unei săli pline, care a aplaudat cu însuflețire creația actorilor amatori.

Stan VLAD

telex-,,teatrul“ ● telex-,,teatrul“ ● telex-,,teatrul“

Au apărut primele numere (august, septembrie) ale revistei „Cîntarea României”, publicație a Consiliului Culturii și Educației Socialiste, din paginile căreia desprindem o imagine de ansamblu, larg-cuprinzătoare, a manifestărilor care au loc în etapa de masă a Festivalului național al muncii și creației. Vom urmări în continuare cu interes această revistă, care se anunță bogată, variată, vie. ● Sîntem în

posesia programului privind principalele manifestări de cultură teatrală ce vor avea loc pînă la sfîrșitul anului calendaristic: „Toamna teatrală la Botoșani” (Festival de spectacole și colocviul cu tema „Structuri tradiționale și structuri novatoare în evaluarea fondului dramaturgic național”). ● Tot la Botoșani și tot în luna octombrie, a avut loc „Gala recitalurilor păpușarești”. ●

La Galați, s-a desfășurat „Colocviul de comedie”, aflat acum la a IV-a ediție. ● Prima ediție a „Festivalului dramaturgiei românești de actualitate” va avea loc la Timișoara, de la 9 la 16 noiembrie. ● „Festivalul de teatru pentru tineret și copii” va avea loc, după cum se știe, la Piața Neamț. ●

(continuare la p. 30)